

har stilt ud af Foreningerne baade Tyre og Heste og har udstilt i en særlig Post Konsulenter, bliver der jo ganske rigtig tilbage de allerede tidligere nævnte Punkter: Stamhøger og Skrifter og nærmest Opdrætningsanstalter, og hvad der kan komme ind derunder — jeg tror, at de, de interessere sig for Sagen, forstaa, hvad jeg mener dermed — og endelig Præmiering af hele Kvæghold og Fodringsforsøg. Hvad Fodringsforsøgene angaa, tror jeg, at det er vigtigt, at man kan lade dem ude af Betragtning; men jeg kan ikke indse, at der er det rigtige Forhold mellem hvad der nu foreslaas bevilget til Konsulenter, og hvad der foreslaas til det nævnte Omraade. Det vil jo nemlig ses, at der i 1891—92 er blevet anvendt 6,400 Kr. — tror jeg det var — til Konsulenter, og nu foreslaas der 12,000 Kr., og at i det samme Aar er der blevet anvendt noget som 8,500 Kr. til disse andre Formaal, og nu foreslaas der 8,000 Kr. dertil. Til det ene er der altsaa foreslaaet en Forhøjelse til omtrent det dobbelte af, hvad der er brugt i det sidste Aar, og til det andet knapt det samme. Nu er det ganske rigtig, at efter Lovforslaget kan der anvendes de Beløb, som blive til Rest, efter hvad der bliver anvendt efter Husdyrlovens § 1 nemlig til Fællesstue for Hingste og Tyre med videre, og ligeledes hvad der bliver til Rest af, hvad der bevilges til Konsulenter; men det er klart, at hvad der bliver til Rest deraf til, hvad der staar under d, vil ikke staa i Forhold til, hvad der er anvendt i det sidste Aar. Ja, lad være, at man siger, at alle de Beløb, der ere anvendte i 1891, kan man med Rimelighed anvende dertil, men jeg vil dog bemærke, at jeg netop anser denne Post for at have sin Betydning for Fremtidens Ghyld. Naar man ser, hvorledes Udviklingen har været, vil man netop se, at da vi bevilgede Bidrag til Voksforeningerne, var der ikke Brug for disse Penge; Befolkningen var ikke kommen saaledes ind paa denne Sag, at den stod klar overfor den; men det er, som her staar i Motiverne, gaaet med ribende Hurtighed, da Pengene kom til Stede, og det har vist sig, at man er gaaet i den rigtige Retning, selv om ikke alt, hvad man har foretaget, er rigtigt. Nu er det min Mening, at hvad der kan komme ind under d, er netop det, som bør være det næste Stridt i Udviklingen, og derfor bør man ikke sætte denne Bevilling efter, hvad der i det sidste Aar er brugt. Jeg mener, at dette hører Fremtiden til; thi noget saadant som Opdrætningsanstalter og Udviklingen af særlige Stammer, som skulde støtte den

Retning af Avlen, som de høre til, hører Fremtiden til. I Sjælland er man allerede klar paa — jeg taler nu om Heste — i hvilken Retning man vil gaa med Hensyn til dem. Det er allerede nævnt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valokreds (N. Jensen), hvad man der har tænkt sig i den Retning, og jeg er overbevist om, at det samme vil inden søje Tid finde Sted paa Sjælland, og at man ogsaa her vil have Brug for Penge til saadanne Opdrætningsanstalter og til Udvikling af saadanne Stammer, som skulde støtte den Retning af Avlen, i hvilken man nu vil gaa. Men hvad gør saa det, om Bevillingen ikke skulde være nødvendig i Dag eller i Aar eller i de to første Aar? Ja, saa kommer den ikke til Anvendelse, saa gør det ingen Skade, at den er bevilget, men skal der Leves af de Smuler, der falde fra de andres Bord — jeg mener fra, hvad der bevilges til Konsulenter, Dyrskuer o. s. v. — er det afhængigt af, om der bliver noget til overs. Derfor mener jeg, at dette Beløb er ikke tilstrækkeligt, men at man maa se at faa det noget større, saaledes at der kan være Mulighed for, at Avlen kan gaa i den Retning, som jeg netop af de antydede Grunde, fordi jeg tror, at man vil gaa til at faa mere faste Rammer og mere bestemte Retninger at gaa i, mener vil have Fremtiden for sig.

Judenrigsministeren (Sjagers Lev):

Den nuværende Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme af 1ste April 1887 stiller til Raadighed for Husdyravlen m. v. 200,000 Kr. Dette Beløb er senere blevet forhøjet med 35,000 Kr., idet Præmiebeløbene til Tyre og Hingste jo ere blevne forøgede ved Finanslovsbevilling. Ved dette Lovforslag foreslaas det yderligere at stille til Raadighed 70,000 Kr., altsaa det samlede Beløb, der i 1887 af Lovgivningsmagten blev fastsat til 200,000 Kr., vil, naar dette Lovforslag bliver vedtaget, blive 305,000 Kr., og dette er jo i alt væsentligt anvendeligt til Præmiebeløb. Der maa jo dog være en Grænse for, hvad man anvender netop paa den Maade — det er jo ikke den eneste Maade, hvorpaa man kan virke til Fremme af Husdyravlen og Husdyrbruget — og derfor forekommer det mig, at man er allerede kommen ret vidt. Det er altsaa den nuværende Stilling, at der er bevilget 235,000 Kr., og her søges 70,000 Kr. Det er Bevillingen i § 1 Nr. 4 i den gældende Husdyrlov, som foreslaas forhøjet med 70,000 Kr. til 120,000 Kr. Naar man nu spørger, hvorfor man har valgt at revidere Nr. 4 i § 1, og hvorfor man har ladet